

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 4. De postrema Missae parte post Communionem

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

animum paulatim supra sensus erigere, cogitando rerum veritatem istorum limitibus non circumscribi: imò eo veriora quæque & nobiliora existere, quo magis sensuum nostrorum iudicium, ac plebeiam veluti censuram transcendunt. Quid primum omnis vitæ spiritualis principium, in hoc maximè spirituali Sacrificio, ante oculos habendum.

§. IV.

De postrema Missa parte post Communionem.

Consumpto Sacrificio, digitisque ad Sacramenti, quod contigerunt, reuerentiam ablutis, reuertitur Sacerdos ad Altaris cornu, vbi Missam inchoauit: vt significetur, Euangelicam Veritatem ad Iudæorum gentem, vnde primùm prodijt, sub mundi finem redituram. Atque hîc recitato versu & Collectâ vnâ vel pluribus, Deum meritò laudat
pro

pro beneficijs, quæ in ipsum & populū
ex præsentī Sacrificio emanarunt. Tum
Deo comite, quem cōsuetā salutatione
Dominus vobiscum, apprecatur, popu-
lum dimittit. Quod festiuis diebus facit
verbis expressis, dicendo: *Ite, Missa est*,
id est, *Ite*, dimissio conceditur. *Missæ* e-
nim, si vim vocis spectemus, idē signifi-
cat, quod *missio*, quemadmodum apud
Tertullianum & Cyprianum *remissa* i-
dem sonat, quod *remissio*. Alijs verò
diebus tacitè id facit, loco prioris for-
mulæ dicendo: *Benedicamus Domino*.
Tandem ante medium Altaris inclina-
tus Sacrificium iam peractum DEO
commendat, populoq; dimisso bene-
dictionem impertit.

Similem missionem legimus apud
Gentiles vsurpatam per vocem *Ilicet*,
hoc est, ire licet, quam Præco pera-
ctis sacrificijs acclamabat. Sed altiori
mente Christiani, in hisce ritibus,
ad CHRISTVM respiciunt: vel suis
ultimò benedicientem & adscenden-

tem in cœlum *a*, vel in extremo Iudicio benedicturum electis, eosq; in domum Patris sui ad æternas mansiones dimisurum *b*.

Finitâ Missâ recitatur *Initium Evangelij secundum Ioannem*: quod aureis literis conscribendum, & per omnes Ecclesias in locis eminentissimis proponendum esse, haud immeritò censuerunt grauissimi Authores, quos refert, taciteq; approbat D. Augustinus *c*. Nec quidquam Sacerdoti in hoc articulo conuenientiùs, quo (vt ex Medicorum iudicio verisimile fit) nondum perfectè consumptis speciebus, Dominum suum adhuc realiter præsentem in visceribus gestat. In prima enim Evangelij parte agnoscere potest, quantus sit Hospes, quem sub vilibus panis, viniq; inuolucris latentem suscepit, nempe *Verbum æternum Dei Patris, per quod omnia facta sunt*, quod est fons
omnis

a Luc. 22. b Ioan. 14.

c l. 10. de Ciuit. c. 29.

omnis *vita*, quod est Mundi *Lux*.
In altera parte opportunè expendet infinitam eius Clementiam & Benignitatem, qua non in Mundum tantùm, sed in animam quoque suam venire haud dedignatur, vt eam viuificet, illuminet, donetq; potestate *filium Dei fieri*. Videat tamen, num in se forsan habeat locum, quod de Mundo queritur Euangelista a: *In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt.* In vltimis denique verbis attendat, num pro *gloria Vnigeniti* talem Hospitem tractet, eaq; cogitatione ab Altari discedens, Deum roget, vt in se quoque impleatur, quod in eodem Capite ab Euangelista subijcitur, *de plenitudine eius nos omnes accepimus*: studeatq; ex hac plenitudine tum aliàs semper, tum præsertim in recollectione post Missam vbertim haurire.

K. 4

§. V.

a Ioan. 1.